

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

นับตั้งแต่รายการ เมืองไทยรายสัปดาห์ได้ถูกออกจากผังรายการของสถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 ในช่วงเดือน กันยายน ปี 2548 ทำให้นาย สนิธ ลิ้มทองกุล ผู้ดำเนินรายการ เมืองไทยรายสัปดาห์ ทำการร้องเรียนว่ารัฐบาลแทรกแซงการทำงานของสื่อมวลชน และ นาย สนิธ ได้จัดรายการเมืองไทยรายสัปดาห์สัญจรเพื่อออกมาชี้แจงว่าสาเหตุที่รายการของตนเองถูกถอดรายการนั้นเป็นเพราะว่าได้ไปวิจารณ์การทำงานของรัฐบาล พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร ไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องอื่นๆตามที่ทางตัวแทนของสถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 ออกมาชี้แจง หลังจากนั้น ก็เกิดกระแสการต่อต้านรัฐบาลขึ้นโดยมีการโจมตีรัฐบาลว่าเป็นรัฐบาลเผด็จการ โดยมีหลายฝ่ายออกมาวิจารณ์การทำงานของรัฐบาล เช่น นักวิชาการ หรือ อาจารย์จากมหาวิทยาลัยบางแห่ง เป็นต้น แต่ก็มีหลายฝ่ายที่เห็นด้วยกับการทำงานของรัฐบาล ทำให้สถานการณ์ทางการเมืองนั้นเกิดการแตกแยกทางความคิดหรือเกิดความขัดแย้งทางการเมือง (Political Turmoil) โดยแบ่งเป็นกลุ่มที่ต่อต้านรัฐบาลทักษิณ กับ กลุ่มสนับสนุนรัฐบาลทักษิณ โดยความขัดแย้งดังกล่าว ขยายวงกว้าง และส่งผลกระทบต่อทุกภาคส่วน อาทิ ระบบเศรษฐกิจ ครอบครัวยุคใหม่ และสังคมของประเทศ ในท้ายที่สุด สถานการณ์ทางการเมืองเริ่มตึงเครียดมากขึ้น ทำให้พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีตัดสินใจยุบสภาลง คืบอำนาจให้แก่ประชาชนอีกครั้ง และรัฐบาลชั่วคราวได้กำหนดการเลือกตั้งขึ้นในวันที่ 2 เมษายน พ.ศ. 2549 โดยกำหนดวันที่ 2 มีนาคม 2549 เป็นวันเปิดรับสมัครเลือกตั้งทั่วไป และประวัติศาสตร์การเมืองไทยต้องจารึกไว้ เพราะมีพรรคการเมือง 3 พรรคการเมืองที่อดีตเป็นพรรคฝ่ายค้านได้แก่ พรรคประชาธิปัตย์ พรรคชาติไทย และ พรรคมหาชน ได้ออกแถลงการณ์คว่ำบาตรการเลือกตั้ง (boycott) ของรัฐบาลรักษาการ โดยการไม่ส่งผู้สมัครของตนเองลงรับสมัครเลือกตั้งใน วันที่ 2 เมษายน 2549 เนื่องจากไม่พอใจการจัดตั้งการเลือกตั้งของรัฐบาลรักษาการโดยให้เหตุผลว่ามีการใช้อำนาจมิชอบเข้าแทรกแซงการทำงานของข้าราชการ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จึงเปรียบเสมือนเป็นฟางเส้นสุดท้ายที่ทำให้สถานการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองทวีความรุนแรงขึ้น เนื่องจากกลุ่มที่ต่อต้านรัฐบาลทักษิณ กับ กลุ่มสนับสนุนรัฐบาลทักษิณ ได้ทำการรวมตัวชุมนุมเพื่อแสดงอุดมการณ์ของตนเอง โดยฝ่ายที่ต่อต้านรัฐบาลนั้นได้เดินขบวนและพูดโจมตีการทำงานของรัฐบาลและเคลื่อนขบวนชุมนุมไปในสถานที่สำคัญต่างๆ และส่วนอีกฝ่ายหนึ่งที่สนับสนุนรัฐบาลก็มีการออกมาชุมนุมเพื่อสนับสนุนฝ่ายรัฐบาลด้วยเหมือนกัน

เหตุการณ์การชุมนุมประท้วงของฝ่ายต่างๆ นั้นค่อนข้างมีระยะเวลาที่ยาวนาน ทำให้สถานีโทรทัศน์ทุกช่องได้ให้ความสนใจนำเสนอข่าว, ภาพข่าวเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง โดยมี การรายงานเหตุการณ์ที่เกิดตลอดห้วงเหตุการณ์ ในช่วงระหว่าง วันที่ 2 มีนาคม ถึง 2 เมษายน 2549

ขณะที่สถานีโทรทัศน์ในประเทศไทยที่ออกอากาศแบบฟรีทีวีนั้นมีอยู่ด้วยกัน 6 ช่อง ซึ่ง สถานีโทรทัศน์แต่ละช่องนั้นก็มีการสร้างการเป็นเจ้าของที่แตกต่างกันออกไปทั้งที่เป็นของกองทัพ(ทหาร) , ภาครัฐและภาคเอกชน โดยสถานีโทรทัศน์ที่มีโครงสร้างของกองทัพ(ทหาร)อยู่ 2 สถานี คือ สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 จะมีโครงสร้างการบริหารแบบเฉพาะคือจะเป็นสถานีที่มีการ บริหารงานแบบทหารและแบบพลเรือน ดำเนินกิจการตามนโยบายของกองทัพบก ทำให้มีข้อจำกัดใน การทำงานค่อนข้างสูง และสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 เป็นสถานีของทหารแต่ก็ได้เปลี่ยนแปลง การบริหารเนื่องได้มีบริษัทเอกชนเข้ามาถือหุ้น ดังนั้นทำให้สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 จะไม่ได้มี โครงสร้างการบริหารแบบทหาร ทำให้มีอิสระในการทำงานค่อนข้างสูง สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 มี ลักษณะการบริหารแบบเอกชน ทำให้มีอิสระในการทำงานค่อนข้างสูง ขณะที่สถานีโทรทัศน์ที่เป็นของ รัฐบาลมีจำนวน 1 ช่องคือ สถานีโทรทัศน์กรมประชาสัมพันธ์ช่อง 11 มีการบริหารงานโดยหน่วยงาน ของรัฐ และดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล ทำให้มีข้อจำกัดในการทำงาน และส่วนที่เหลืออีก 2 ช่องจะเป็นลักษณะของรัฐวิสาหกิจและเอกชน คือสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 จะเป็นของรัฐวิสาหกิจซึ่งพึ่ง แปรสภาพเป็นบริษัทมหาชน อยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จะมีการบริหารแบบรัฐวิสาหกิจ คือ องค์การของรัฐบาลหรือหน่วยงานธุรกิจของรัฐเป็นเจ้าของ หรือกิจการของรัฐ หรือบริษัทและห้าง หุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการองค์การของรัฐบาลหรือหน่วยงานธุรกิจของรัฐมีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่า ร้อยละ 50, ส่วนสถานีโทรทัศน์ไอทีวี นั้นเป็นของ ภาคเอกชน (มหาชน) ที่ได้รับสัมปทานจากหน่วยงาน ของรัฐบาลและมีการดำเนินการบริหารในรูปแบบเอกชน ทำให้มีอิสระในการทำงานค่อนข้างสูง

ลักษณะดังกล่าวนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่ากรอบข่าว(news frame) ภาพข่าวและมุมมองที่แต่ละ สถานีโทรทัศน์ที่นำเสนอข่าวความขัดแย้งทางการเมือง ออกไปสู่สายตาประชาชนนั้นกลับมีความ แตกต่างกัน ดังนั้นประชาชนที่รับข่าวสารจากสถานีโทรทัศน์แต่ละช่องในช่วงความขัดแย้งทาง การเมือง แตกต่างกันออกไปตามโครงสร้างเป็นเจ้าของและนโยบายของสถานีโทรทัศน์แต่ละแห่ง ตัวอย่างเช่น สถานีโทรทัศน์ช่อง 11 นั้นได้มีการนำเสนอข่าวโดยให้เห็นภาพประชาชนจำนวนมากที่อยู่ จังหวัดเชียงใหม่นั้นส่งไปรษณียบัตร ให้กำลังใจนายกรัฐมนตรีต่อสถานการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้น แต่สถานีโทรทัศน์ช่องอื่นกลับให้เห็นภาพประชาชนส่งไปรษณียบัตร บางตา หรือในการบรรยายภาพ

ข่าวการชุมนุมประท้วงขับไล่นายกของกลุ่มพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย นั้นไอทีวีไม่ได้มีการบรรยายจำนวนผู้ที่เข้ามาร่วมชุมนุมแต่สถานีโทรทัศน์ช่องอื่นได้มีการพูดถึงจำนวนผู้ที่เข้ามาชุมนุมประท้วงนายกรัฐมนตรีว่ามีจำนวนมายน้อยเพียงใด เป็นต้น

จากรายละเอียดดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในกรอบข่าวของสถานีโทรทัศน์ในช่วงความขัดแย้งทางการเมือง สำหรับ(ตัว)ผู้วิจัยนั้นเป็นพนักงานฝ่ายข่าว ตำแหน่งโปรดิวเซอร์ข่าวสายข่าวสังคม ของสถานีโทรทัศน์ไอทีวี จำกัด มหาชน โดยผู้วิจัยเองได้มีประสบการณ์ด้านการทำข่าวและการเฝ้าสังเกตการนำเสนอข่าวสารแต่ละสถานีโทรทัศน์อยู่เป็นประจำ เพื่อติดตามข่าวสารและเหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นในแต่ละวันและได้ออกไปตามทำข่าวพอสมควร ทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าการศึกษาวิจัยกรอบข่าวของสถานีโทรทัศน์เฉพาะแห่ง 3 สถานี ในช่วงความขัดแย้งทางการเมืองในประเทศไทย วันที่ 2 มีนาคม ถึง 2 เมษายน พ.ศ. 2549 นั้น จะทำให้ทราบและเข้าใจในเนื้อหาในรายการข่าวมากขึ้น อีกทั้งยังได้ความรู้เรื่องกรอบการทำงานข่าวของสถานีโทรทัศน์ของแต่ละสถานี อันเป็นสิ่งจำเป็นต่อการรับชมข่าวสารของคนส่วนใหญ่ในปัจจุบันอีกด้วย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีประเด็นในการศึกษาว่าข่าวจากเหตุการณ์เดียวกัน แหล่งข่าวจากที่เดียวกัน แต่สถานีโทรทัศน์แต่ละแห่งมีรูปแบบการนำเสนอ ประเด็นหรือมุมมองของเนื้อเรื่องข่าวที่แตกต่างกัน ทั้งด้านเนื้อหาของข่าวและภาพข่าว หรืออาจกล่าวได้ว่าสถานีโทรทัศน์แต่ละช่องมีกรอบในการนำเสนอข่าว (News Frame) ในสถานการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองดังกล่าวที่แตกต่างกัน เนื่องโครงสร้างการเป็นเจ้าของ และนโยบายแต่ละสถานีแตกต่างกันจึงทำให้กรอบการนำเสนอที่เสนอต่อผู้ชมนั้นต่างกันออกไป นโยบายและตามโครงสร้างการเป็นเจ้าของสถานีโทรทัศน์

การกำหนดกรอบของสื่อ (Media Framing) หมายถึง กระบวนการระบุภาพของประเด็นปัญหาที่จะปรากฏในข่าว การกำหนดกรอบคือการกำหนดขอบเขตของเนื้อเรื่องข่าว รวมไปถึงการกำหนดว่าเนื้อหาข้อความใดควรค่าแก่การนำเสนอเป็นข่าวและเนื้อหาใดไม่ใช่ นักหนังสือพิมพ์ใช้กรอบข่าวนี้เป็นเครื่องมือในการตัดสินใจว่า สิ่งใดควรจะไปผนวกรวมอยู่ในเนื้อหาของข่าวที่จะรายงาน และเนื้อหาส่วนใดควรตัดทิ้งไป กระบวนการกำหนดกรอบข่าวอาจเป็นไปได้ทั้งที่เกิดจากสำนึกหรือความตั้งใจ โดยสัญญาตญาณและโดยกรอบทางวัฒนธรรม

แจกเช่นเดียวกับกรอบภาพที่ช่วยส่งให้งานศิลปะภายในกรอบดูโดดเด่น และลดทอนความสำคัญของสิ่งอื่นๆ ที่อยู่ภายนอกกรอบออกไป กรอบของสื่อก็ทำหน้าที่ในการดึงดูดความสนใจของผู้ชมให้มุ่งเน้นไปยังเนื้อหาส่วนหนึ่งส่วนใดที่นักหนังสือพิมพ์กำหนดเอาไว้เช่นกัน

Gregory Bateson นักมานุษยวิทยาเป็นบุคคลแรกที่เริ่มใช้คำว่า กรอบ ในปี 1955 ในเชิงการศึกษาวิจัยทางการสื่อสาร โดยกล่าวไว้ว่า กรอบคือแบบแผนหรือโมเดลการรับรู้ต่างๆ (cognitive models) ที่ทำให้บุคคลสามารถตีความและประเมินคุณค่าของข้อความที่รับมาได้ เบทสัน กล่าวว่า นักวิชาการให้ความสนใจกับแบบแผนการรับรู้ดังกล่าวนี้ในแง่ของความเข้าใจในเชิงวัฒนธรรมมากที่สุด ทั้งในแง่ของสิ่งที่ทุกคนมีร่วมกัน รวมทั้งในแง่ของพลังที่ช่วยขับเคลื่อนสังคมและ กรอบ เป็นอัตราการสื่อสารด้วย (Metacommunications) นั่นก็คือบอกถึงลักษณะของตัวการสื่อสารเองว่าเป็นอย่างไร

ในการกำหนดกรอบข่าวนั้น ชานโต ไอย์การ์ (Shanto Iyengar) จะมีการใช้กรอบอยู่ 2 ประเภทคือ กรอบเหตุการณ์ (Episodic) และกรอบสาระสำคัญ (Thematic) กรอบเหตุการณ์ (Episodic) เป็นกรอบพบเห็นและมีความสำคัญอย่างมากในข่าวโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาน่าสนใจปัญหาสังคมด้วยการยกตัวอย่างที่เป็นรูปธรรมและเห็นได้ชัดแจ้ง กรอบเหตุการณ์มุ่งเน้นที่เหตุการณ์สำคัญรุนแรง เร้าอารมณ์ มีความเกี่ยวข้องกับปัจเจกบุคคลใดบุคคลหนึ่ง สถานที่หนึ่ง เวลาหนึ่ง (เช่น รายงานข่าวฆาตกรรมยามวิกาล) กรอบเหตุการณ์ถูกใช้มากถึง 80% ของการกำหนดประเด็นข่าว ในขณะที่กรอบสาระสำคัญ (Thematic) ถูกใช้ราว 20% ที่เหลือ โดยมุ่งเน้นที่จะนำเสนอประเด็นปัญหาในมุมกว้าง มุ่งเน้นไปที่สภาพการ ผลลัพธ์ วิธีทางแก้ไข เช่น ปัญหาความยากจนภายในประเทศ

การศึกษาเกี่ยวกับกรอบข่าวเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างมาก ผลงานการศึกษานักวิจัยหลายคนบ่งบอกให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การใช้กรอบข่าวที่แตกต่างกัน จะก่อให้เกิดผลลัพธ์การขับเคลื่อนและการตอบรับจากผู้ชมข่าวที่แตกต่างกันด้วย ดังที่ Shanto Iyengar นักรัฐศาสตร์ของมหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ดกล่าวเอาไว้ว่า กรอบข่าวแบบ เหตุการณ์ และ สาระสำคัญ ส่งผลต่อความรู้สึกกับผิชอบต่อประเด็นปัญหาสังคมของผู้ชมแตกต่างกัน กรอบเหตุการณ์ มีแนวโน้มที่จะส่งผลต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งมากกว่าจะก่อให้เกิดความเคลื่อนไหวของคนทั้งสังคม ในขณะที่กรอบสาระสำคัญ ให้ผลในทางตรงกันข้าม ทว่า ชาวโทรทัศน์เป็นสื่อที่เน้นหนักในการใช้กรอบแบบ

เหตุการณ์ จึงก่อให้เกิดความรู้สึกต่อเหยื่อที่ตกเป็นผู้เคราะห์ร้ายในเหตุการณ์ หรือมุ่งติเตียนผู้กระทำผิดมากกว่าจะก่อให้เกิดพลังสังคมในวงกว้าง (Iyengar, 1991, p. 369)

นอกจากนั้น Neuman (1992) ได้นิยามกรอบข่าวว่า คือกลุ่มคำ (Words) ที่มีความหมายเชื่อมโยงถึงแนวคิดที่เป็น 'ความสนใจของมนุษย์' (Human interest) และ 'ความขัดแย้ง' (Conflict) นอกจากนี้ กลุ่มคำเหล่านี้ยังมีความเกี่ยวข้องกับนโยบายหรือปัญหาสังคมอีกด้วย กรอบข่าวหมายถึงการกำหนดเรื่องราวในระยะเวลาหนึ่ง และสร้างประเด็นเกี่ยวจริยธรรมเกี่ยวกับเรื่องราวนั้นออกมา เช่นเดียวกับงานของ Price (1997) ที่จำแนกกรอบข่าวออกเป็น 3 ประเภทโดยเรียกว่า 'ความขัดแย้ง' 'ความสนใจของมนุษย์' และ 'เหตุการณ์สืบเนื่อง' และกล่าวว่าคำที่ใช้ในเนื้อเรื่องจะต้องสะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของข่าว (News value)

ดังนั้นการได้พิสูจน์ให้เห็นข้อเท็จจริงถึงปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษากรอบข่าวของสถานีโทรทัศน์เฉพาะแห่ง 3 สถานี ในช่วงความขัดแย้งทางการเมือง ในประเทศไทย วันที่ 2 มีนาคม ถึง 2 เมษายน พ.ศ. 2549 โดยเนื้อหาข่าว, ภาพข่าวและเสียงแสดงให้เห็นถึงกรอบข่าวของสถานีโทรทัศน์แต่ละช่องเป็นอย่างไรและกรอบข่าวของสถานีโทรทัศน์ที่ให้แก่ประชาชนเกิดขึ้นมาได้อย่างไร ในช่วงความขัดแย้งทางการเมือง โดยจะศึกษาสถานีโทรทัศน์ 3 ช่อง ได้แก่ สถานีโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 5 , สถานีโทรทัศน์กรมประชาสัมพันธ์ ช่อง 11 และ สถานีโทรทัศน์ไอทีวี ตลอดจนศึกษาอิทธิพลปัจจัยเงื่อนไขหรืออำนาจแฝงที่เป็นกรอบควบคุมข่าวในช่วงความขัดแย้งทางการเมือง ระหว่างวันที่ 2 มี.ค. ถึง 2 เมษายน 2549

ปัญหานำการวิจัย

1. เนื้อหาข่าว, ภาพข่าวและเสียง ที่นำเสนอให้กับผู้ชม ถูกวางกรอบจากสถานีโทรทัศน์ทั้ง 3 ช่องเป็นอย่างไร ในช่วงเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง ระหว่างวันที่ 2 มี.ค. ถึง 2 เมษายน 2549

2. ปัจจัยอะไรบ้างที่เป็นตัวกำหนดกรอบข่าวดังกล่าวของแต่ละสถานีโทรทัศน์ ในช่วงเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง ระหว่างวันที่ 2 มี.ค. ถึง 2 เมษายน 2549

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อทราบถึงเนื้อหาข่าว, ภาพข่าวและเสียงที่นำเสนอให้กับผู้ชม ถูกวางกรอบจาก สถานีโทรทัศน์แต่ละช่องในช่วงเหตุการณ์ความขัดแย้งทางเมือง ระหว่างวันที่ 2 มี.ค. ถึง 2 เมษายน 2549

2. เพื่อทราบและเข้าใจถึงข้อกำหนด กฎระเบียบ จารีตธรรมเนียมในการผลิตข่าวของ สถานีโทรทัศน์ต่างๆในช่วงเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง ระหว่างวันที่ 2 มี.ค. ถึง 2 เมษายน 2549

ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษา กรอบเนื้อหา, ภาพข่าวและเสียงของ 3 สถานี ได้แก่ สถานีโทรทัศน์ กองทัพบก ช่อง 5 ,สถานีโทรทัศน์กรมประชาสัมพันธ์ ช่อง 11และสถานีโทรทัศน์ไอทีวี ในช่วงวันที่ 2 มีนาคม 2549 – 2 เมษายน 2549เป็นเวลาทั้งสิ้น 1 เดือน

ข้อสันนิษฐานการวิจัย

1..กรอบข่าวเฉพาะเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองที่ศึกษาแต่ละสถานีมีกรอบข่าวที่แตกต่างกัน

2. กรอบข่าวแต่ละสถานีโทรทัศน์ที่ถูกกำหนดขึ้นจากนโยบาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด หรือธรรมเนียมประเพณี รวมไปถึงผู้สนับสนุน และนักข่าว

นิยามคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

1. ภาวะความขัดแย้งทางเมือง หมายถึง ภาวะวิกฤตการณ์ทางการเมืองที่เกิดขึ้น โดยเกิดความขัดแย้งทางความคิดของกลุ่มคน 2 กลุ่ม ในช่วงระหว่าง วันที่ 2 มีนาคม – 2 เมษายน พ.ศ. 2549

2. สถานีโทรทัศน์เฉพาะแห่ง หมายถึง สถานีโทรทัศน์กรมประชาสัมพันธ์ช่อง 11 , สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 และ สถานีโทรทัศน์ไอทีวี

3. เนื้อหาข่าว หมายถึง เนื้อหาที่เป็นเรื่องราวของความขัดแย้งทางการเมืองหรือเป็นเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งทางการเมือง รวมไปถึงผลกระทบต่อทุกภาคส่วนด้วย เช่น เศรษฐกิจ สังคม หรือมีประเด็นที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับทางด้านความขัดแย้งทางการเมือง

4. ข่าวโทรทัศน์ หมายถึง ข่าวที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ทั้ง 3 ช่อง คือ สถานีโทรทัศน์ไอทีวีจะออกอากาศ ข่าวภาคเที่ยง เวลา 12.00 – 13.00 น. ข่าวภาคค่ำ 18.00 - 19.30 น. และ ข่าวภาคดึก 24.30 – 1.30 น. สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ข่าวภาคเที่ยง เวลา 11.55 – 12.40 น. ข่าวภาคค่ำแบ่งออกเป็น 2 ช่วง ช่วงที่ 1 เวลา 18.50 - 19.10 น. ช่วงที่ 2 เวลา 19.30 – 20.10 และ ข่าวภาคดึก 24.00 – 24.15 น. และ สถานีโทรทัศน์กรมประชาสัมพันธ์ ช่อง 11 จะออกอากาศ ข่าวภาคเที่ยง เวลา 12.00 – 13.00 น. ข่าวภาคค่ำ 18.00 - 20.00 น. และ ข่าวภาคดึก 23.30 – 0.30 น. ข่าวโทรทัศน์ในความหมายนี้ หมายถึง การรายงานข่าวโดยผู้ประกาศข่าวในช่วงเวลาดังกล่าวเท่านั้น ไม่รวมถึงคอลัมน์การวิเคราะห์ข่าวต่างๆที่ไม่เกี่ยวข้องกับข่าวที่รายงานโดยผู้ประกาศข่าว

5. กระบวนการผลิตข่าวโทรทัศน์ หมายถึง การปฏิบัติงานข่าวโดยเจ้าหน้าที่ฝ่ายข่าวของแต่ละสถานี ตั้งแต่ขั้นตอนการคัดเลือกประเด็นข่าวในการทำข่าว การมอบหมายงานการสื่อข่าว การเขียนข่าว การติดต่อเทปบันทึกภาพข่าว การคัดเลือกข่าวเพื่อออกอากาศการจัดเรียงลำดับประเด็นในการนำเสนอ และการนำเสนอข่าวออกอากาศทางโทรทัศน์

6. กรอบ หมายถึง ข้อกำหนดที่เป็นลายลักษณ์ชัดเจน ได้แก่ ข้อบังคับตามกฎหมาย กฎระเบียบ และนโยบายของสถานี และจรรยาบรรณของนักวิชาชีพสื่อสารมวลชน รวมเรียกว่า ระเบียบปฏิบัติอำนาจแฝงที่ปรากฏในลักษณะของคำสั่งจากฝ่ายบริหาร หรือ ผู้ควบคุมนโยบายสถานี โดยไม่มีข้อตกลง หรือ กฎหมายอื่นใดกำหนดไว้เป็นลายลักษณ์อักษรและอยู่นอกเหนือกฎหมายทางจริยธรรม คุณธรรม สามัญสำนึก หรือ ความรับผิดชอบต่อน้ำที่ตลอดจนจรรยาบรรณของนักสื่อสารมวลชน อันเป็นการปฏิบัติสืบทอดต่อกันมา รวมเรียกว่า ประเพณีปฏิบัติ

7. กรอบการนำเสนอข่าวแบบให้การสนับสนุนรัฐบาล หมายถึง ข่าวที่มีมีการนำเสนอข่าวที่ให้ประโยชน์ต่อรัฐบาล หรือ นำเสนอเรื่องราวที่เปื้อนของรัฐบาลโดยเฉพาะ

8. กรอบการนำเสนอข่าวที่ดี หมายถึง ข่าวที่ทำเสนอในลักษณะเข้มข้น เจาะลึกลงไปในเรื่องข่าว และมีหลายหลากและนำเสนอทุกแง่มุม

9. กรอบการนำเสนอข่าวแบบทหารไม่ยุ่งการเมือง หมายถึง ข่าวที่เกิดขึ้นเวลานั้นครั้งนั้นเดี๋ยวนั้นและมีความสำคัญขึ้นมาในทันทีแต่ไม่ได้มีการวิจัยวิเคราะห์ข่าวนั้นๆแค่รายงานข่าวว่าเกิดอะไรขึ้นที่ไหนเมื่อไรและกับใครเท่านั้น

10. กรอบในการนำเสนอข่าว หมายถึง กรอบเนื้อหาข่าวและภาพข่าวและเสียงที่นำเสนอเหตุการณ์ความขัดแย้งทางเมืองของแต่ละสถานีในช่วง ระหว่างวันที่ 2 มี.ค. ถึง 2 เมษายน 2549

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เป็นข้อมูลเสนอแนะแนวทางเพื่อปรับปรุงการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในช่วงที่เกิดเหตุการณ์ความขัดแย้งทางการเมืองและพัฒนาสถานีโทรทัศน์ต่อไป